

Situació actual de la històriografia i de la cultura catalana.

I) Introducció

Plaer que sentiu un en poder parlar a Montserrat, així de la vida catala i de l'apinicialitat catalana en Tants aspectes. Plaer i emoció. Llibertat d'apart per poder-me enfrontar problemes al moment actual, problemes que ja no són de l'esclavitud, sinó del moment present, després d'apart pèriod de que s'etava anomenat l'Invasió.

No pucser, però, pronunciar una conferència. Voldria criar planer, i examinar les meves paraules dirinevan el gust de la meditació intensa pechsiva. Tenim moltes coses de què parlar als catalans avui, que solament amb gran resisténcia i acucy poden desenvolupar-les.

El tema central seria el de la pena del poble sobre H. i C. catalana. Pocí no seré ni rígid, ni doctrinaire. Sabent-ho Tanmateix oblidarem les regles clàssiques d'una conferència o d'una lligó. Farà algunes manades, inevitable, i més-berugí una mica fira del tema. Podeu-me si n'és d'afús. En resum que val la pena.

II. El xoc de dues concepcions de la Història

Començaré per una anècdota. Intenc a la iesta de 1935. Censura, per abri-
vament dels aspectes. Un periodista hispanista publica en un diari un article
reple de oposició. En un article sobre la relació entre històriografia i sentiment
nacional. Hi troba un d'ells. En l'altre, esmet contra un jove erudit que havia
publicat una plaça o la política romana del rei Catalí. Hi decia que,
alguns altempos, havia estat reservada els documents, no furan havia
binquet rempar una idea en el plet dels pagers - la del comunicació - i que solament
entreguerem de l'hereta i d'espai el feu apareixer com a potestador -
i magistrat. El periodista per parava a la posta al jove erudit i li retirava
de manejar a la fe nacional.

El jove envia carta amb energia en una carta oberta, que ~~augmenta~~
genera una llarga palmeja als peus del temps. El reологan principal
va - acabava de llegir diverses illes ~~cole~~ d'endrició possibles - "la Història
no ens respon".

Al 22 anys de distància recordo que aquest és el moment en què podem fixar la angulosa entre dues concepcions històriques: la Romàntica i la Ato Científica. En una tornada extraordinària, que marca un rombant en la representació mental del poble català, a més d'una diferenciació radical en el concepte de nacionalitat entre dues generacions.

Aquesta diferenciació s'ha desenvolupat després, amb molta més lentitud que la imperial de l'època del segle XIX - d'una banda - i de l'altra de tot respecte. Així ~~tot i que~~ ^{des de} el 1954, però, els resultats poden ja comptar-se: fer-ne balang. La història romànica pot considerar-se resolta. Quins nois els inconvenients i avantatges de la situació?

III Aban as misteras a eys Question de méthode : la Histoire il le
~~El que ayer del Pan queques~~ generacion
d'acordar 2 problemes :

El que es pide del profesor
Abans de contestar a aquesta pregunta, hem d'examinar 2 problemes:
cultural.

1) Importanța de la istoria ca element cultural.

Importància de la història com a element en
No es que una ciència més o menys important que l'història. No vull dir
que permeten la comptabilitat - que qui té clare històrica passat té clara de
l'avenir. Salament un referent proper i instrumental en la creença i
la vida pública. Representació consta del passat per una generació i in-
fluències comportamentals a la següent, la qual, però, no fa una nova
escriptura, i així va seguint.

següent, i així va seguint.

2º Los generalismes. No va arribar històrica la admunt amb certa apreciat. Però hi ha un fet molt important, especial: pocs de pobles tradicionals que no s'aprecien cultural i socialment són monolingües i multicultural.

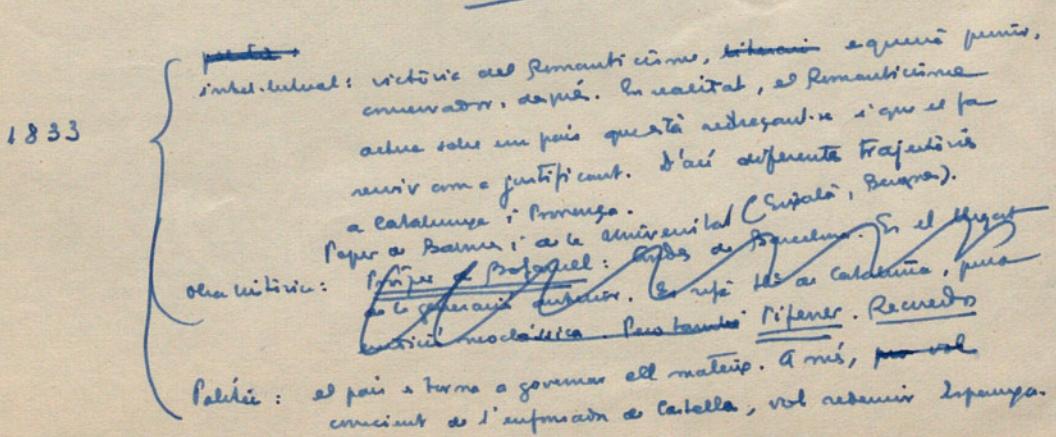
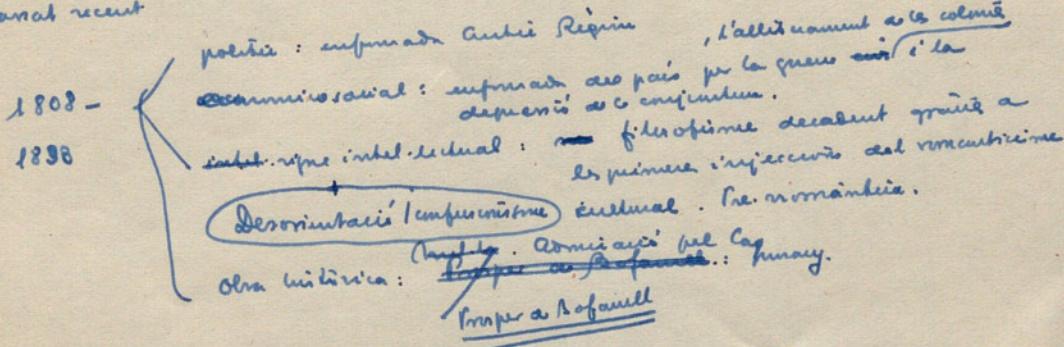
es transforma en documentació que ho simula tot. A la II: d'Espanya es quedenca en una realitat, adreça per als maliciós participants. Ara bé, la generació no té mecanisme. Observeu a ~~comptables dels~~ pares de principis davant això puguen, si no poden referir amb els grans mitjans treballant.

15'

II La generació de 1808 a 1936

- Admetent això: la generació catalana són:
- 1808: inf. Vell Regim
 - 1833: victòria del Romanticisme; aspecte pol. liberal
 - 1859: Anarcatisme a la Terra i la Franja, al País Valencià
 - 1868-1876: la generació Anarcatisme i la Tercera Convenció
 - 1901: la generació dels jugants.
 - 1917: la a la Igualtat social
 - 1936: la a la guerra civil.

Examinem-les amb qualche detall i repararem una mica el nostre passat recent

Polític: el pais a tornar a governar ell mateix. A més, per vol conèixer de l'informació de Castella, vol redescobrir Espanya.

(4)

El centralisme liberal es un centralisme de tipus catalanoid. In això es perdien molt anys.

econòmic-social: s reformen structures. Cuba i el seu fit. Catalunya comença a redagarse tottan adquirir una prosperitat. Però això no s'empresaria fins al 1845. Formació a la burguesia del XIX

1859

econòmic: boom a l'economia catalana. Cuba i l'elit pínes. els colònials i els peninsulars, tot massà. Esplosió de la mina. boom demogràfic. El país s'atarrà a la seva plenitud.

social: formació del proletariat. Industrialització de la nostra paeria. Anticariat per la Universitat: Rubí, Mola,

intel·lectual: Elvàlia. ^{llibres.} El català s'imposa, tot per de l'ataca d'una forta immigració catalana. Paper del Col·legi del Pagan.

Obra històrica: ~~A. Bofarull~~: A. de Bofarull: II^a crònica d'Ivorralde: II^a de Catalunya

Polític: culmine: ideal progressista hispànic, amb la nota demagògica de la independència a catalunya. La nostra hispanitat sempre admés la llibertat catalana.

1846

Renaixença

econòmic-social: moment estancament econòmic català. Colònia i peninsulars. Conquesta del mercat apanyat - braus afor. Catalunya arriba finançant apanyats.

social: tendències a la polarització capitalista. Bérga - Primera gran marea d'immigració

intel·lectual: Recerca d'un valor ètic al moviment de les dues generacions anteriors. Tractat del català

Obra històrica: Comte - Pella - Sapresa (Renaixença, amb els primers influències angleses, només a consciència)

Polític: derencis de la política de reforma Espanya. Unió de federal i català dissident, si l'aprenent a la catalanitat

1901

econòmic social : la crisi / ^{cubana} patintat per l'indústria i l'economia catalana.
 Bilanç de desequilibris, a què s'invert amb guerra mundial.
 Apareix Fraixà del poble de cimentació capitalista.
 Predomini de la Gòtiqueta.

Intel·lectual : Modernisme, Wagnerianisme. El Romanticisme
 que ho va deixar el perdura. En un cas que són els amics seve.

Són derivacions / pràctica) Molt Est. Catalans
 (escripte - universitari)

Obra històrica: Carrera Cardús, Sagasta, Sisó, Massó, etc.
 (enfocat dins del canvi d'altres tipus romàntics)

Polític: Autonomia dins l'Espanya gran.

1917

econòmic social : el cop de 1917 ms. ~~El Canvi~~ ^{Cambis}. Summe
 cat. n'apena com regardant Espanya. De rebot a Barcelona
 a convertir-se en capital Espanyola.

Bilanç obertiu per una nova societat catalana

Intel·lectual : Predomini al modernisme i de la generació del 17.
 Anauisme en el teatre i la poesia. Reforçament
 Universitat de Barcelona (Tarragona, Xixona, Burjassot, etc.)

Obra històrica: Salmerón / Roser / R. Miquel | ¹⁹²⁰ Gòtic i modernisme amb
 tota certesa i tota ironia.

Polític: Catalanism per possiblitat. Separació legal.

o la generació dominant. | ^{ministeris:}
^{Finances:} ^{Indústria:}

D'aquesta generació n'hi han molts de supervivents. La rivalitat i la
 1936 per controlar en el principi els motius de l'Innovació actual.

→ També hi ha un problema: persistència de la vella fórmula mental
 (altres mitjàs es anauista)

→ Intransigent - per comprensió - actitud de debò: abandó
 de la cultura catalana - excepte per -. No responsabilitat
 davant del país, ni del que ambancaren i aventura.

1936 economiocial: arisament i tributaris del país, res resistència
 → empitjanament intenció clara, dins d'un
 aparent protecció.
 intel·lectual: desafament de la cultura catalana
 respecte seu negocis de la autenticitat i del
 valor ihie.

Una història: batalla contra el Romanticisme.

145/

V Balanç entre els grups i períodes:

Crea que solament els grups.

s'ha perdut idéa de

La Història Romàntica és una història d'espectacis! Una història en un i
 en absent. Una història inflamada per le passat. Parla de soient del poble
 català, però ho ignorava tot. Si feia imatge idíl·lica de la intimitat i del
 temperament. No tenia en compte dissensions dissidents, ni riquesa.

La nova història n'era en contradicció, en fet al poble, a l'estructura
 econòmica i social, i de mentalitat. Toca el punt vital del nostre poble, i
 arriba al límit en un sentit comprenensible.

Films Catalunya

Però de quin Catalunya? No. La vilma per damunt del fet històrics. No
 hi compta Tarragona, ni el poble de l'Horta concret i del seu coniu,
 de la ciutat i de la seua, que s'anomenava per l'afany de cada dia. En particular
 general. Ven l'afany i les dificultats i ensenyà a la gent que no demanava cap
 d'altra cosa. i estàsant i tota

A més, sempre ven el problema nacional sota un angle divers. La
 marxa i el seu i s'apaga de manipular-se en forma distinta. Sap que si la
 II^a modernitat ha estat desfavorable, la II^a contemporània es d'ella. Camí de les
 grans unitats mundials. La marxa es unificaria com element bàsic de la futura organització
 cultural i política.

VI. Respecte ~~un~~ aquest panorama, qui dóna el jove?

Els joves venen en un sol bloc el dia 17 i 36. El primers el consideren insuperable de l'Institut. Els requereixen per un experto, que no han fet ni per demana la mà ni preparar el seu adecuament. Hi ha un abús que es manifestarà en dia o altre.

Creuen en l'espíitu, en tot els camps. En el social, ~~que~~ l'absència recomanable cedirà el camp a l'anarquisme ciutadà. Si que això beneficiaria el comunisme? En una probabilitat. Pots també pot beneficiar a un anarquisme ciutadà, fins de les nostres dades de l'anarquisme: del tot d'ells me aposta en favor de la revolució mexicana, fins també del sentiment respectant antiliberal (curiosament que hi ha elements que continuen donant la culpa de tot al clergue).

Creuen en l'anarquisme i diuen que una cultura catalana sols és valable entre indiferenciació, enganxada al cans del problema de l'una que l'àplet català hi desfà i n'és capaç de deixar en català la llòria amb altres problemes del moment. Velen una cultura en canvi al poble, solament autònoma, que no els enganyi, precisament ^{en la seva primitiva forma i amb} i que

10 Creuen en el sudor de Catalunya, i que tot hi entinturin, i que no no ho fereu, em abandonareu en el moment de la guerra.

Cal fer omes molta farça per a respondre aquesta evocació. Hi estem preparats? Jo sento que no. Soc optimista en molts uns: allí en el país i en la seva gent. Pots no en te prepararis' que caldrà. Hem perdut massa temps. Bona herba de recuperar-lo en un any col·lectiu, que apliqueix tota la voluntat. Si això s'apropi per a tota el mantell de la Monarquia i la glòria a Montjuïc.